

וחי כשרון יא בי שיניע לדי הדנה
 חסות ככל יום וכלי סודם. אין זאת כי
 אם שהבורא יסבך מקיים כי נפשו
 ומשלים לשונתו אל פניו ופי' הוא
 משלים לי על-חזה דבר טוב שפשימי
 בפשימי ראה נא רבש"ש אם תפזרני שלכל
 מי שאכסיה חיוס דבר יסיה כן ואז יראה
 בני אדם שיש כח ביד הקדש מאפסא
 להישיע לבני אדם או יבואו אלי ויחננו
 לי מפנים לתלואם רלוקן של ומשלים לשונתו
 הכל כשפסיד משלי הכח הזה ולכל מי
 שאכסיה לא יסיה כן ונפד מי שאחשלה
 נח חועיל מפלמי ואז ידפו כל ישראל שאין
 כח ביד הקדש מאפסא להשיע לשום בריה
 והי' לא יבוא אלי שום בן אדם ולא יחננו
 לי מפנים והאך תוכל לעמוד רלוקן של
 ומשלים לשונתו ופי'. ואפי' הכסיה ברה"ק
 להאיש שזדאי יעזרבו ב' וכן היה ויגלל
 האיש (כ"ה):

מח"ת 1234567

מח"ת 1234567

מח"ת 1234567

מעשה פלא מהרה"ק הנ"ל הנה
 רי"ב לפוירמאסן ביתי נעוריו
 כשפדין לא נתפרסם בעולם כח רגליו
 ויסע לפד בא"ד לבקש שם חיוס מעמד
 ללמוד עם נערים ולפרנס ב"ב. וכאשר
 בא לבא"ד וידפו שם כי הוא פילוי גדול
 ונפל מוח וכו' הסתיר פדין מפניו ולא
 ידע מה חסו אם הוא מכת הנושים
 או להיפך וסיה או בבא"ד גביר גדול
 ר' משה ליב יודקסם שסיה פסיד גדול
 ומכוד וי"ס. ויקח אותו לביתו ללמוד
 עם בניו וסיה אללו בכבוד גדול מחמת
 שידע כי הוא למדן ומופלג גדול. ונודע
 שסיה ברה"ק מאפסא וללכיה בבא"ד
 וסיה אז רעש גדול כי נתקבלו חבל הפנים
 והפנים הסמיכים ברה"ק אנשים ונפרע
 אנשי בא"ד ויבואו כולם לקבל פני ברה"ק
 מאפסא ויחלקו לו כבוד גדול עד אין
 שיסיד כהוב בשנים קדמוניות ונפרע
 ללדיק גדול כחיכו. ויהר חף האיש רי"ב

פל הדבר הזה ועל כבודו הגדול שיש
 לברה"ק הנ"ל ויחשוב בלבו שיק לברה"ק
 הנ"ל ולער אותו בייט ששאל אותו חיוס
 שאלה ואפק בלימוד התורה ומסמא לא
 ידע מה להשיב לו וכו' ילער אותו כי
 חשב אשר ברה"ק חיוס למדן גדול. אפס
 ירא לנפשו כי הסמיכים ירללו אם מוחו
 כאשר יראו שידיים אם רבם ויכו אותו
 חכות הכזרות. ע"כ התייב בדפשו שיק
 עם תלמידיו לקבל שלום אלל ברה"ק
 הנ"ל ואז יראה לבוא אליו לחדרו בשם
 שלא יהיו עם אנשים אחרים ויוכל לדבר
 אליו כמו בירנה. וכן פשע ויבוא עם
 תלמידיו לקבל שלום אלל ברה"ק הנ"ל
 ויבקש תלמידיו שיראו להחלמן שיסיה
 הוא ותלמידיו לבדם בחדר ברה"ק הנ"ל
 ולא שום אדם אחר ויבקשו תלמידים
 מהמשנשים שיפשו רלונם ומחמת כי
 תלמידיו היו בני הגביר ר' משה ליב ברה"ק
 מסמא פעלו בקל הדבר הזה אלל
 כחשמים ויחלמו בששמים פילוי
 מחדר הרב כל האנשים שהיו שם והיו
 נכנס לשם חיוס רי"ב ותלמידיו. וכאשר
 קרב להרב לקבל שלום וחשב בדעתו
 לשאול לו חיוס דבר ופסין. הקדש חיוס
 ברה"ק הנ"ל וישאל שאלה אחת מרי"ב
 בדיני חבילות ר"ל. ויאמר לו כי הדין
 הוא כן וכן. וישאל לו עוד שאלה אחת
 בפניני חבילות והוא השיב לו. כן שאל
 אותו חשפה או ששה שאלות כולם בדיני
 חבילות והאיש רי"ב השיב לו פל בלש
 ומחילא מהשאלות האלו בבין רי"ב ידע
 כי כשה בדמיונו חשב ללער לברה"ק
 הנ"ל עם שאלות כי ראה אשר הוא בלש
 גדול. אחי' כעבור חיוס זמן גספ רי"ב
 הנ"ל לכיוו ואז ראה בביתו כי הפספה
 או הפספה חבילות שחשב לו ברה"ק
 מאפסא ושאל לו הדין מהם היו כולם אללו
 ר"ל כי חסו חשפה או ששה אנשים מרי"ב
 וקורבו אשר בים לדין להחלכל פליכס
 ר"ל